

FINSKA RYTTERIETS MARSCH

Hurtigt

Den snö - i - ga Nord är vårt
 fä - der - nes - land: där språ - kar vår härd på den
 stor - mi - ga strand. Där väx - te vid svär - det vår
 här - da - de arm, där glöd - de för tro och för
 ä - ra vår barm. Vi vatt - na - de i Ne - vans bad vår
 frus - tan - de häst; han sam ö - ver Weich - seln så
 glatt som till fest, han bar ö - ver Rhen vårt
 häm - nan - de stål, han drack ut - i Do - na - u
 kej - sa - rens skål. Och ri - da vi fram ö - ver
 as - ka och grus, så spring - a ur ho - var - na
 gnis - tor och ljus, så blin - kar vart hugg som en
 strim - ma sol och fri - het går ut från den
 ljun - g - an - de pol. Så blin - kar vart hugg som en
 strim - ma sol och fri - het går ut från den ljun - g - an - de pol.

Var tröst, du som suckar i mörker och band!
 Vi komma, vi komma, vi lösa din hand,
 där pustar ej träl i vår frostiga nord;
 friborne vi rida i fält för Guds ord.
 Vid Breitenfeld vi togo Pappenheim i vår famn.
 Vi skrevo på Kronenbergs brynja vårt namn.
 Vi svedde grått skägg för Tilly vid Lech,
 vi blödde med kungsblod vid Lützens häck.
 Och rida vi långt från vårt nordliga spår
 till glödande druvor och blödande sår,
 så smattra trumpeterna segerbud:
 Hugg in, tappra led! Med oss är Gud.

Zacharias Topelius